ΧΑΝΙΑ 15 Σεπτεμβρίου 1922 — ΕΤΟΣ Ζ. 1478

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Ι. ΑΠΟΚΟΡΩΝΙΩΤΗΣ — Αριθμός Τηλεφώνου 112

Η ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΓΕΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Εἰς προηγούμενον ἄρθρον μας ἐτονίζομεν ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν κ. Τριανταφυλλάκον κυβέρνησις, ἀνέλαβεν τὴν ἐξουσίαν, χωρὶς νὰ προηγηθῇ ὁ ἐνεργοποιητικὸς τῶν ἀντιλήψεων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἡ σύνταξις τοῦ ἐπιμοσθησομένου πολιτικοῦ προγράμματος. Οἱ αὐτοὶ λόγοι οἵτινες ἠνάγκασαν τὸν κ. Καλογερόπουλον νὰ καταθέσῃ τὴν ἐντολὴν σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως, ὑπῆρχον ἀκέραιοι καὶ διὰ τὸν κ. Τριανταφυλλάκον. Πλὴν ὅμως τότε ἀνάγκη τῆς στιγμῆς ἦ ὁποία ἐνεφάνιζεν ὁλοκλήρωγκούμενον τὸν κίνδυνον τῆς λαϊκοστρατιωτικῆς ἐξεγέρσεως—τῆς ἢ ἀποφύγεως τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν φοβουμένων συνενόχων—καὶ ἡ παρότρυνσις τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως ἐθεωρήθη ὡς συνέχεια τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς. Καὶ ἐσχηματίσθη μία Κυβέρνησις ἐκ ἡμιφωνούντων πολιτικῶν ἑνώσεων μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ρυθμίσεως σὺν τῷ χρόνῳ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς πορείας.

Ἡ Κυβέρνησις διεκρατήσασα τὴν τάξιν διὰ τῶν γνωστῶν μέτρων, προέβη ἀπὸ τινων χρόνων εἰς τὴν πολιτικὴν συζήτησιν καὶ τὴν συζήτησιν μέτρων ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Ἀλλὰ δὲν ἐσημειώθη πρόοδος οὐδεμία. Οὔτε ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασις ἐβελτιώθη· οὔτε ὁ οἰκονομικὸς ὅλεθρος συνεκρατήθη οὔτε ἡ ἐσωτερικὴ ἀθλιότης τῆς Χώρας κατορθώθη νὰ τεθῇ ὑπὸ κάθαρσιν.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀτιμορραγία ἐξακολουθεῖ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδεὶς τρόπος, ἔστω καὶ προχείρου ἐπεμβάσεως. Τὸ δημόσιον ταμεῖον εὑρέθη ἄπακτος καὶ βιαίως λεηλατημένον. Κατόπιν εὑρέθη ἐν ὑπόλειμμα 73 ἑκατομμυρίων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀριμοστίας Σμύρνης, τὸ ὁποῖον ἐχορησιμοποιήθη διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς νέας Κυβερνήσεως. Τὸ ζήτημα τοῦ Ἀργεντινοῦ αἴτου ἐναυάγησε, διὰ λόγους οἰκονομικῆς καρδιοκοπείας τῶν προμηθευτῶν καὶ ἡ ἐπισιτιστικὴ κατάστασις τῆς Χώρας διαιωνίζεται ἐν τῇ οἰκτρότητί της.

Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς Χώρας, παρὰ πᾶσαν πρόθεσιν καὶ παρὰ πᾶσαν προσπάθειαν, κατ' οὐδὲν ἐβελτιώθη· τοὐναντίον κατέστη τυραννικωτέρα καὶ ἐλεεινοτέρα λόγῳ τῆς δι' οἰκονομίαν καταργήσεως διοικητικῶν ἑδρῶν.

Τὰ λοιπὰ ὄργανα τοῦ Κράτους ἔμειναν τὰ αὐτά, λειτουργοῦντα κατὰ τὸ Γουναρο—στρατικὸν σύστημα διότι ἡ Κυβέρνησις ἐξ ἀδυναμίας καὶ φόβου ζωῆς ἀναγκάζεται νὰ ὑπείκῃ εἰς τὰ νεύματα καὶ τὰς ἐντόνους ἀπειλὰς τῶν ὑπερκαθεστωτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεμακρύνθησαν, περισσότερον μετὰ τὴν ἐθνικὴν συμφορὰν, ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς ἐθνικῆς σκέψεως καὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τὰ ὁποῖα οὐδεὶς, καθ' ἡμᾶς, δικαιοῦται νὰ θέσῃ ὄπισθέν του.

* * *

Ἐπίσης αἱ ἐνέργειαι τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνανεώσιν τοῦ σαθροτάτου διπλωματικοῦ μετώπου τῆς χώρας καὶ τὴν ἐξευγένισιν τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεως αὐτῆς, εἴτε ἀπέτυχον ἕνεκα καθεστωτικῶν ἀντιδράσεων, εἴτε ἀπέτυχον ἕνεκα ἀρνήσεως τῶν κληθέντων. Ἐγνώσθη ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τινῶν ἐκ τῶν ὑπουργῶν, εἶχεν καταλήξει εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως βολιβοσκοπήσῃ κατάλληλος τὸν κ. Βενιζέλον ὡς καὶ τινας τῶν κορυφαίων Βενιζελικῶν διπλωματῶν καὶ συγκεκριμένως τοὺς κ.κ. Ρωμάνον, Ἐξάρχου, Καλλιμάνον κλ. Σκυρούβην, ἵνα θὰ ἐδέχοντο ν' ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Ἑλλάδα παρὰ τοῖς Συμμάχοις καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ νὰ συνέλθῃ Διασκέψει τοῦ Ἀνατολικοῦ. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐξηκολούθη ζωηρὰ πίεσις ἐκ μέρους ὡρισμένων καθεστωτικῶν καὶ φιλαγγλικῶν ἀνεσθόνων κύκλων, τόσον ὥστε ἠνάγκασαν αὐτὴν καὶ δι' εἰρωνείας ἀκόμη ἀπειλῶν νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι οἱ ἐξασκήσαντες τὴν βιαιοτάτην πίεσιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐθίχθησαν ὡς τελευταῖοι ὅταν ὑποχωρήσεως ἐκ μέρους των, τὴν ἀνάθεσιν τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας εἰς πρόσωπα, ἅτινα ὑπηρέτησαν μὲν ὑπὸ τὸ πρώην καθεστώς, δὲν εἰσθέτησαν ὅλως τὴν ἰδεολογίαν καὶ τὰς ἀντιλήψεις αὐτοῦ περὶ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος. Προσθέτομεν τὸ ἀξιοσημείωτον ὅτι εἰς ἐκ τῶν ὑπουργῶν, δικαιολογῶν τὴν διὰ πιέσεων καὶ ἀπειλῶν ματαίωσιν τῶν κυβερνητικῶν προθέσεων, εἶπεν ὅτι ἡ πρότασις πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον δὲν ἐγένετο διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐπεκράτησεν ἡ πρόβλεψις περὶ μὴ ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως.

Ἡ Κυβέρνησις περιωρίσθη εἰς τὸ ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς κ.κ. Καρρομηλᾶν, Ζεῦμην, Καγελλόπουλον Κροκιδᾶν καὶ ἄλλους τινάς, ἐκ τῶν ὁποίων προῆλθεν ἄρνησις. Ἀπεδέχθησαν μόνον νὰ παράσχουν τὰς ὑπηρεσίας των οἱ κ.κ. Ρούφος καὶ Καυτατζόγλου οἱ ὁποῖοι συνένοχοι καὶ αὐτοὶ διὰ τὸν ὅλεθρον τῆς μεταναυμβριανῆς μηχανῆς καὶ γνωστοὶ εἰς τοὺς συμμαχικοὺς κύκλους δὲν θὰ ὠφελήσουν ποσῶς τὴν Κυβέρνησιν.

* *

Κατόπιν τῆς τοιαύτης τροπῆς τῶν κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν, ἐξεδηλώθη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἡ διάθεσις πρὸς παραίτησιν ἐκ μέρους ὑπουργῶν τινῶν. Ἀλλ' αἱ πιθανότητες περὶ εὐνοϊκῆς ρυθμίσεως τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐξ αἰτίας τῆς περὶ τὸ ζήτημα τῶν στενῶν ἀναζωπυρωθείσης πολυπραγμοσύνης, παρεσιάσθη τὸ ζήτημα τῆς παραιτήσεως ἑνίων ὑπουργῶν. Ἤδη ὅμως μετὰ τὴν καταστροφὴν πάσης ἐλπίδος, μετὰ τὴν χαλάρωσιν τῆς Ἀγγλικῆς ζωηρότητος καὶ τὴν ἐπιστάθμισιν τῶν Συμμαχικῶν διαθέσεων ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῶν Τουρκικῶν ἀξιώσεων καὶ τῆς διατηρήσεως μόνον ναυτικῶν δυνάμεων διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐλευθερίας τῶν στενῶν, μετὰ τὴν ἀπαισιοχίαν τῶν ἡμιμάτρων καὶ τὴν οἰκτρὰν τύχην τῶν ὑπὸ τύπον διαγγελμάτων καὶ προκηρύξεων, πατριωτικῶν κουφολογημάτων, προβάλλει ἀπηνὲς τὸ δίλημμα πρὸ τῆς κυβερνήσεως: Ἢ νὰ παραιτηθῇ· ἢ νὰ μείνῃ μάρτυς καὶ ἔνοχος τῆς ἐπικρεμαμένης νέας συμφορᾶς. Ἡμεῖς σεβούμενοι τὴν συνείδησιν τῶν κυβερνώντων, πιστεύομεν ὅτι ἡ παραίτησις αὐτῶν εἶναι ζήτημα μικρᾶς ἀναμονῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐκρήξει νέας κυβερνητικῆς κρίσεως, θὰ προκύψῃ προφανῶς καὶ ἡ.....κρίσις, δικαιούμεθα νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς δυνατὰς πιθανότητας περὶ πολυθορύβων γεγονότων τῶν ὁποίων ἡ ἔκβασις θὰ εἶναι **Κημήριον ζωῆς ἢ θανάτου.**

ΝΙΚΑΕΥΣ